

Komentár evanjelia na pondelok 27. týždňa v Cezročnom období

Komentár na pondelok 27.
týždňa v Cezročnom období. „A
kto je môj blížny?“ Nikde
nenájdeme konkrétne údaje.
Blížny je vždy ten, kto je vedľa
nás, s ktorým sa musíme spojiť
celým svojím životom, podľa
možností, ktoré nám každá
situácia ponúka.

Evanjelium (Lk 10, 25-37)

Tu vystúpil ktorýsi znalec zákona a
povedal, aby Ježiša pokúšal:

„Učiteľ, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“

Ježiš mu vrazil:

„Čo je napísané v Zákone? Ako tam čítaš?“

On odpovedal:

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, zo všetkých svojich síl a z celej svojej mysle a svojho blížneho ako seba samého!“

Povedal mu:

„Správne si odpovedal. Toto rob a budeš žiť!“

Ale on sa chcel ospravedlniť, preto sa opýtal Ježiša:

„A kto je môj blížny?“

Ježiš povedal:

„Istý človek zostupoval z Jeruzalema do Jericha a padol do rúk zbojníkov. Tí ho ozbíjali, doráňali, nechali ho polomŕtveho a odišli. Náhodou šiel tou cestou istý kňaz, a keď ho uvidel, obišiel ho. Takisto aj levita: keď prišiel na to miesto a uvidel ho, išiel ďalej. No prišiel k nemu istý cestujúci Samaritán, a keď ho uvidel, bolo mu ho ľúto. Pristúpil k nemu, nalial mu na rany oleja a vína a obviazal mu ich; vyložil ho na svoje dobytča, zaviezol ho do hostinca a staral sa oň. Na druhý deň vyňal dva denáre, dal ich hostinskému a povedal: ‚Staraj sa oň, a ak vynaložíš viac, ja ti to zaplatím, keď sa budem vracat‘. Čo myslíš, ktorý z tých troch bol bližným tomu, čo padol do rúk zbojníkov?“

On odpovedal:

„Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.“

A Ježiš mu povedal:

„Chod' a rob aj ty podobne!“

Komentár

Lukáš hovorí, že istý učiteľ Zákona – „znalec“, ako hovorí text – oslovuje Ježiša ako Majstra a pýta sa ho: „Čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“. Čo tento znalec Zákona v skutočnosti chcel, hovorí Lukáš, bolo pokúšať Ježiša. Ale chcel naozaj od Majstra radu? Ježiš mu namiesto odpovede položil otázku späť a znalec mu spamäti prednáša „literu“, prevzatú z gréckeho textu Deuteronómia (6, 5) a Levitika (19, 18). Znalec sa však opäť pýta: „A kto je môj blížny?“. Ježiš odpovedá podobenstvom.

Majster hovorí a zároveň sa pýta. „Čo si myslíš, že by si mal robiť, aby si získal večný život? Aký je podľa teba vzťah medzi láskou k Bohu z celého

srdca a láskou k blížnemu ako k sebe samému? Koho považuješ za svojho blížneho? Ježiš používa podobenstvo, aby nás postrčil k tomu, aby sme prekročili literu, aby sme prenikli do jeho ducha“. Zákon rozlišoval a podľa toho upravoval ľudské vzťahy. Ježiš nám hovorí, že na úrovni človeka neexistujú rozdiely: každý je náš blížny, aj keď má inú vieru, aj keď je inej rasy, aj keď hovorí iným jazykom, aj keď má svoje nedostatky a robí chyby.

Ak skutočne milujeme Boha, budeme mať účasť na jeho Láske ku všetkým, pretože budeme vidieť ľudí tak, ako ich vidí Boh: všetci sú povolaní byť jeho deťmi v Kristovi. A ak budeme skutočne milovať sami seba, to znamená ďakovať za dary, ktoré sme dostali, a uvedomovať si nedostatky a chyby, ktoré potrebujeme zlepšiť, pochopíme, ako vyzerá láska, ktorá sa od nás žiada: ďakovať za dary druhých a byť chápaní, „pomalí“ v

hneve a bohatí na milosrdenstvo, s ich nedostatkami a chybami, snažiť sa pomáhať si navzájom, aby sme sa zlepšovali v každodennom živote. To znamená byť skutočne zapojený do svätosti druhých. A to je láska: chcieť pre druhého ten najväčší dar, aký existuje, a robiť, čo môžeme, aby sme ho všetci dosiahli.

Juan Luis Caballero

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/lunes-to-27/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-to-27/) (26.03.2025)